

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.

ਮਿਸ਼ਰੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਹਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1952 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 324

ਬੰਗਾਲ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ (1806 ਦਾ XVII) — ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ 8— ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ
ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ
— ਨੋਟਿਸ, ਕੀ ਅਵੈਧ ਹੈ — ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 50 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਮੰਗ ਦੇ ਸਿੱਧੇ
ਸਬੂਤ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ — ਕੀ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਕੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਲਈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ
ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਢੰਗ ਦੇ ਅਧੂਰੇ ਵਰਣਨ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਫੋਰਕਲੋਜ਼ਰ ਲਈ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਮੰਗਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਮੌਰਗੋਜ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਬੂਤ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਰਟਗੇਜ਼ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤੀਆ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਨਾਸ਼ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੋਰਕਲੋਜ਼ਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਸੂਟ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਧੀਨ * ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਲੀ ਅੱਬਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਾਲਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ (1), ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰੈਲਾ ਰਾਮ (2), ਯੂਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ; ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਬਲਮੋਕੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਅਹਿਸਾਨ ਇਲਾਹੀ ਬਨਾਮ ਅਲਾ-ਉਦ-ਦੀਨ (5), ਅਤੇ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਚਿਮਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (6), ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ।

ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ. ਐਸ. ਬੇਦੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ, ਮਿਤੀ 11 ਫਰਵਰੀ, 1952 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਜਸਮੇਰ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਗਾਧਰੀ, ਮਿਤੀ 15 ਮਈ, 1947 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਪੂਰੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸੂਟ।

ਸੀ ਐਲ ਅਗਰਵਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਫਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.—ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। 4 ਫਰਵਰੀ 1887 ਦੀ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਦਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ, ਚਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਵੇਲੀ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਲਈ। 1,500 ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ

- (1) **ILR 14 ਸਾਰੇ। 405**
- (2) **103 ਪੀਕੇ 1901**
- (3) **ਇੱਕ ਜ਼ੋਆਰ; 1934 ਲਾਹ. 436**
- (4) **ਏਆਈਆਰ 1926 ਲਾਹ. 112**
- (5) **ਏਆਈਆਰ 1932 ਲਾਹ. 200**
- (6) **3 PIU. 1912**
- (7)

ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸੀ ਫਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। 30 ਜੂਨ ਵੇ ਡੀ ਪਾਰਕ ਐਸ 1393 ਨੂੰ, ਮੌਰਗੋਜ਼ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਨੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਅਤੇ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਬਾਲਾ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। 1806 ਦੇ, ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ. ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਨੂੰ 13 ਜੁਲਾਈ, 1893 ਨੂੰ ਮੋਰਟਗੇਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਸੇਵਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ 14 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਦੇ ਅਕਤੂਬਰ 1893 ਨੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜੋ ਨੋਟਿਸ

ਸੀ

ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਨਵਰੀ 1945 ਵਿੱਚ ਮੌਰਗੋਜ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1806 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 17 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ 'ਤੇ ਮੌਰਗੋਜ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਕਰੋ ਜਾਂ ਡੀ 1893 ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਪਾਓ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਸੀ-

ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਰਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਫੋਰਕਲੋ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੋਰਟਗੇਜ ਅਤੇ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ?

ਫੋਨ ਕਲੋਜ਼ਰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵੈਰੀਓਟ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਬੇਤੁਕੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਘੱਟ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਵਿਦਿਅਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 1893 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਨੁਕਸਦਾਰ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ 1806 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਾਲਕੀ ਨੂੰ ਸਵੈਚਲਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਇਹਨਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ, ਟੈਂਡਰ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 8 ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਵਲੀ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੁਡਾਉਂਦਾ। , ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਰਤੀਆ ਵਿਕਰੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਦਸ ਡੇਰਿੰਗ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਐਪ - ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਵੀ ਸੀ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੌਰਗੋਜ ਡੀਡ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਚਿਮਨ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਚੇਵਿਸ ਜੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ v³ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ' ਤਾਂ ਫਲਸ਼ੋ , ਜੇ. ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨੁਕਸਦਾਰ ਨੋਟਿਸ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਧੂਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਸਮੇਤ ਹੋਰ

ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਕੋਲਡਸਟ੍ਰੀਮ, ਜੇ.ਜੇ. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਰੀਡੈਪਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੇ ਅਧੂਰੇ ਵਰਣਨ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਅਗਲਾ ਬਿੰਦੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ। *ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਬਾਲਮੁਕੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ* (3) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ। ਅਤੇ *ਅਹਿਸਾਨ ਇਲਾਹੀ ਬਨਾਮ ਅੱਲਾ-ਉਦ-ਦੀਨ* (4)। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੈਪਬੈੱਲ, ਜੇ., ਨੇ ਥਾ+ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(1) **3 PLR 1912**

(2) **ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1934 Lnh 438**

(3) **ਏ.ਜੇ.ਆਰ. 1926 ਐਲ.ਐਸ. 112**

(4) **A.IJU 1932 ਲਾਹ. 209**

ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਚਿਤ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ- ਮਿਸਰੀ ਲਾਲ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ^{ਅਤੇ} ਹੋਰ² ਜੋ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਰਟੀ ਜੋ ਹੈਈ ਦੀ ਉਚਿਤ ਸੇਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ- ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਵ ਕਲੇਜ਼ਰ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਅਸਲ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ^{ਨੋਟਿਸ} ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। *nul lity* ਹੋਣ ਲਈ . ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ 1919 ਵਿੱਚ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।

* 1901 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਇੱਕ ਘਰ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦਾ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ 13 ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ 9 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਫਰਵਰੀ 1918 ਦਾ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਲਈ ਪੀੜਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਉਪਲਬਧ ਹੈ. ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ ਜੇ. ਨੇ ਵੀ ਉਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੋਰਕਲੇਜ਼ਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੂਲ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਜ਼ੀਰ ਹਸਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਗੋਕਰਨ ਨਾਥ ਮਿਸ਼ਰਾ,

ਜੇ.ਜੇ., ਖੰਨਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੌਰਗੋਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸੀ 1868 ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 1092 ਪੰਜਾਬ ਲੜੀ [VOL. 1879 ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ VIH , ਮੰਗ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਦੀ 1924 ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੋਰਕਲੋਜ਼ਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਝੂਠਾ ਸੀ ਤਾਂ 1 ਨੂੰ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅੱਗੇ ਆ ਕੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲੜੇਗਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਅਵਧ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅਗਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਅੰਤਮ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਜਿਸ ਨੇ ਫੋਰਕਲੋਜ਼ਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਕੇ ਪੇਂਜ ਸੈਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੋਰਬਸ ਬਨਾਮ ਅਮੇਰੋਨਿਸਾ ਬੇਗਮ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਆਮ ਪ੍ਰਭਾਵ (ਭਾਵ 1798 ਦਾ 1 ਅਤੇ 1806 ਦਾ 17) ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੌਰਗੋਜ਼ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕੋਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਨਾਕਾਫੀ ਹੈ, ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਬਾਹਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਮਾਮਲਾ ਸੁਲਝਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੱਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇੰਨਾ ਸਰਲ ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਲਟ ਅੱਬਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਟਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ (1) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਉੱਠੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੋਰਟ ਗੈਗਡ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਸ਼ਰਤੀਆ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਪੂਰਨ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ।

ਫੋਰਬਸ ਬਨਾਮ ਅਮੇਰੋਨਿਸਾ ਬੇਗਮ (2) ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਜੇਰਕੰਕੁਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹੁਕਮ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਪਲਬਧ ਹਨ, ਪਰ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰੈਲਾ ਰਾਮ ਵਿਚ ਚੀਫ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (3)। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਲਾਰਕ ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਰੀਡ ਅਤੇ ਮੌਡ ਜੇ.ਜੇ. ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਇਮਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਇੰਪਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਾਲ ਦੀ ਐਕਸਪਾਇਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ਰਤੀਆ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੋਰਟ ਗੇਜ ਦੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ. 1806 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੋਰਟ ਗੈਗੋਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ - 22 ਜੁਲਾਈ 1813 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 37 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ-

ਸਰਕੂਲਰ ਆਰਡਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਸੰਦੇਹਤ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲਕੱਤਾ ਦੀ ਸੁਡਰ ਕੋਰਟ ਨੇ 'ਬੰਗਾਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਜੜ੍ਹ ਫੜ ਲਈ ਸੀ ਕਿ 1806 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ।

- (1) **ILR 14 ਸਾਰੇ। 405**
- (2) **10 ਮੂਰ ਦੀ ਭਾਰਤੀ ਅਪੀਲ 340**
- (3) **103 ਪੀ.ਐਚ. 1901**
- (4)

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ "ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਥਿਤੀ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ ਸੂਡਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਊਂਸਿਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 'ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਜੱਜ ਦੇ ਕੰਮ ਸ਼ੁੱਧ ਤੌਰ' ਤੇ ਮੰਤਰੀ ਪੱਧਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਸੁਟ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ, ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉਹ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਯਮਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਹੈ- ਜੇਰਖੁਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹੁਕਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਕੋ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜੋ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅੰਤਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, 'ਮੌਰਗੇਜ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ।'

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤੀਆ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੌਰਕਲੋਜ਼ਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ , ਅਤੇ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਚਰਚਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ - ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਫੁਟਕਾਰਾ ਹੁਣ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਫੌਰ ਕਲੋਜ਼ਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੁਦਾਲਾ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਛਲੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਬਾਰੇ ਜਿਹੜਾ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ । ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 18 ਮਾਰਚ 1913 ਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਏ ਸੀਮੇਰ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਤੁਲਸਾ ਸਿੰਘ, ਵਕੀਲ ਸ. ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੂਲ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦੁਆਰਾ 1899 ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ , ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਦਮ ਨਾ ਚੁੱਕ ਕੇ ਸ਼ਰਤੀਆ ਵਿਕਰੀ ਬਾਰੇ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਸਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰੀ ਲਾਲ ਓ . ਇਹਨਾਂ ਨਕਲਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ . ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੇਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਵਜੋਂ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ।

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਦੇ ਝਗੜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ * ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ ' ਤੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰੱਖੋ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਉਪ-ਜੱਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ »ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਘਰ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹਿੱਸਾ x- ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਪੈਸੇ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ "1887 ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ" ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ । ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ

ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਗਲਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ